

א וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה בֶן-אֲמִתִּי לֵאמֹר . ב קוּם לֶךְ אֶל-נִינּוּה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקִרָא
עָלֶיהָ כִּי-עֲלֹתָהּ רַעְתֶּם לִפְנֵי . ג וַיִּקַּם יוֹנָה לְבָרַח תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא
אֲנִיָּה בָּאָה תַרְשִׁישִׁי וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לְבוֹא עִמָּהֶם תַרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה . ד וַיְהוֶה
הַטִּיל רוּח-גְּדוֹלָה אֶל-הַיָּם וַיְהִי סַעַר-גְּדוֹל בַּיָּם וְהָאֲנִיָּה חֹשְׁבָה לְהִשָּׁבֵר . ה וַיִּירָאוּ הַמַּלְחִים
וַיִּזְעְקוּ אִישׁ אֶל-אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת-הַפְּלִים אֲשֶׁר בְּאֲנִיָּה אֶל-הַיָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנֶה יָרֵד
אֶל-יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרֶדִם . ו וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֲבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה-לָּךְ נִרְדָּם קוּם
קְרָא אֶל-אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד . ז וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לְכוּ
וְנִפְּלֵה גּוֹרְלוֹת וַנִּדְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל-יוֹנָה . ח
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה-נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמִי-הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ מֶה-מְלַאכְתְּךָ וּמֵאִן תָּבוֹא מֶה
אַרְצְךָ וְאִי-מִזֶּה עִם אֲתָה . ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבְרִי אֲנֹכִי וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יִרְאֶה
אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶת-הַיָּם וְאֶת-הַיַּבְּשָׁה . י וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֶה-זֹּאת
עָשִׂיתָ כִּי-יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם . יא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֶה-
נַעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסַעַר . יב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְהִטִּילְנִי אֶל-
הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדַע אֲנִי כִּי בְשִׁלִּי הַסַּעַר הַגְּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם . יג וַיִּחַתְּרוּ
הָאֲנָשִׁים לְהַשִּׁיב אֶל-הַיַּבְּשָׁה וְלֹא יָכְלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסַעַר עֲלֵיהֶם . יד וַיִּקְרָאוּ אֶל-יְהוָה
וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֵל-נָא נֹאבְדָה בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל-תִּתֵּן עָלֵינוּ דָם נָקִיא כִּי-אֲתָה
יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ . טו וַיִּשְׂאוּ אֶת-יוֹנָה וַיִּטְלֻהוּ אֶל-הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעָפוֹ . טז
וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְּדוֹלָה אֶת-יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ-זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְּרוּ נְדָרִים .

יונה ב

א וַיִּמַן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לְבַלֵּעַ אֶת-יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בְּמַעַי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת . ב .
וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל-יְהוָה אֱלֹהָיו מִמַּעַי הַדָּגָה .

ג וַיֹּאמֶר קְרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל-יְהוָה וַיַּעַנֵּנִי מִבֶּטֶן שָׂאוֹל שְׁוַעֲתִי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי . ד . וַתִּשְׁלִיכֵנִי
מִצּוֹלָה בְּלִבְבַי יָמִים וַנְהַר יִסְבְּבֵנִי כָּל-מִשְׁבְּרֵיךָ וּגְלִיךָ עָלַי עָבְרוּ . ה . וְאַנִּי אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי
מִמֶּנְדָּ עֵינֶיךָ אַךְ אוֹסִיף לְהִבִּיט אֶל-הַיִּכַּל קְדֹשְׁךָ . ו . אֶפְפוּנֵי מַיִם עַד-נֶפֶשׁ תְּהוֹם יִסְבְּבֵנִי סוּף
חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי . ז . לְקַצְבֵי הַרִים יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיךָ בְּעַדִּי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשַּׁחַת חַיִּי יְהוָה
אֱלֹהֵי . ח . בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נֶפְשִׁי אֶת-יְהוָה זָכַרְתִּי וַתְּבוֹא אֵלַיךָ תִּפְלַתִי אֶל-הַיִּכַּל קְדֹשְׁךָ . ט .
מִשְׁמָרִים הַבְּלִי-שׁוֹא חֶסֶדָם יַעֲזֹבוּ . י . וְאַנִּי בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה-לְךָ אֲשֶׁר נִדְרַתִּי אֲשַׁלְּמָה
יְשׁוּעָתָה לַיהוָה . } ס {

יא וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקַּא אֶת-יוֹנָה אֶל-הַיַּבֵּשָׁה . } פ {

יונה ג

א וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה שְׁנִיַּת לְאָמַר . ב . קוּם לֶךְ אֶל-נִינּוּה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא אֵלֶיךָ
אֶת-הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ . ג . וַיִּקָּם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל-נִינּוּה כְּדַבַּר יְהוָה וַנִּינּוּה הִיָּתָה
עִיר-גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים מִהֶלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים . ד . וַיַּחַל יוֹנָה לְבוֹא בְּעִיר מִהֶלֶךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא
וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וַנִּינּוּה נִהְפָּקֶת . ה . וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי נִינּוּה בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרְאוּ-צוּם
וַיִּלְבְּשׁוּ שָׂקִים מִגְּדוֹלָם וְעַד-קֶטְנָם . ו . וַיִּגַע הַדְּבַר אֶל-מֶלֶךְ נִינּוּה וַיִּקָּם מִכֶּסֶא וַיַּעֲבֵר אֶדְרֵתוֹ
מֵעֵלְיוֹ וַיִּכַּסּ שָׁק וַיֵּשֶׁב עַל-הָאֶפֶס . ז . וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּנִינּוּה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַגְּדִלּוֹ לְאָמַר הָאָדָם

והבהמה הבקר והצאן אל-יטעמו מאומה אל-ירעו ומים אל-ישתו. ח. ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל-אלהים בחזקה וישבו איש מדרך הרעה ומן-החמס אשר בכפיהם. ט. מי-יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד. י. וירא האלהים את-מעשיהם כי-שבו מדרך הרעה וינחם האלהים על-הרעה אשר-דבר לעשות-להם ולא עשה.

יונה ד

א. וירע אל-יונה רעה גדולה ויחר לו. ב. ויתפלל אל-יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא-זה דברי עד-היותי על-אדמתי על-כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל-חנון ורחום ארך אפים ורב-חסד ונחם על-הרעה. ג. ועתה יהוה קח-נא את-נפשי ממני כי טוב מותי מחי. ד. ויאמר יהוה ההיטב חרה לך. ה. ויצא יונה מן-העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה-יהיה בעיר. ו. וימן יהוה-אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על-ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על-הקיקיון שמחה גדולה. ז. וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את-הקיקיון וייבש. ח. ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על-ראש יונה ויתעלף וישאל את-נפשו למות ויאמר טוב מותי מחי. ט. ויאמר אלהים אל-יונה ההיטב חרה לך על-הקיקיון ויאמר היטב חרה-לי עד-מות. י. ויאמר יהוה אתה חסת על-הקיקיון אשר לא-עמלת בו ולא גדלתו שבן-לילה היה ובן-לילה אבד. יא. ואני לא אחוס על-נינוה העיר הגדולה אשר יש-בה הרבה משתים-עשרה רבו אדם אשר לא-ידע בין-ימינו לשמאלו ובהמה רבה. }ש}